

Sobota 30. decembra 2017

Piesne: ES č. 243, 259

Text: Žid 1, 7 – 14

„7A k anjelom hovorí: *On robí svojich anjelov vetrami a svojich služobníkov plamenným ohňom; 8ale k Synovi: Tvoj trón, ó Bože, je naveky vekov a: žezlo spravodlivosti je žezlom Jeho kráľovstva; 9miloval si spravodlivosť a nenávidel si nepravosť; preto pomazal Ťa, ó Bože, Tvoj Boh olejom veselia nad Tvojich druhov. 10A potom: Ty, Pane, založil si zem na počiatku, a nebesá sú dielom Tvojich rúk; 11ony sa pomínú, ale Ty zostávaš, ony všetky zostarnú ako rúcho, 12zvinieš ich ako plášť, a aj sa zmenia ako rúcho; ale Ty si vždy ten istý a Tvoje roky sa nikdy nemínú. 13A kedy ktorému anjelovi povedal: Posad' sa mi na pravici, dokial' Ti nepriateľov nepoložím za podnož? 14Či nie sú všetci služobnými duchmi, posielanými slúžiť tým, čo majú zdediť spásu?“*

Zamyslenie nad Božím slovom:

Kríza viery. Aj takto možno pomenovať situáciu, v ktorej sa ocitli adresáti listu. Nadšenie prvej a druhej generácie vyprchalo a v popredí stojí ďalšia, poznačená ochabnutím a opotrebovaním. Generácia, ktorá sa v bohoslužobných zhromaždeniach zdržiava viac-menej zo zvyku. Hrozba je teda jasná. Odpadnutie. Ako na takúto krízu reaguje autor? Už prvými slovami listu sa vracia celkom na začiatok: „Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril Boh voľakedy otcom skrze prorokov, na sklonku týchto dní prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a Ním stvoril aj veky.“ Neopakuje pritom tradičné formulky. To mu nestačí. Na to, aby sa srdce jeho poslucháčov či čitateľov nanovo rozohorelo, dáva do pozornosti Božie slovo. To slovo, ktoré znie od počiatku. Celé dejiny spásy sú podľa neho dejinami Božieho slova. Nielen toho, ktoré zaznievalo kedysi, ale toho, ktoré v Synovi dosiahlo svoj vrchol. Boh hovorí a Jeho slovo spája všetko minulé so súčasným. A to biblicky vzdelaným poslucháčom dosvedčuje presne siedmimi citátmi z Písma. Tie jednoznačne potvrdzujú, že Ježiš Kristus, dedič všetkého, Boží Syn, prvorodený, vzkriesený a oslávený, sediaci na pravici Božej, je Bohom, ktorý prelomil moc smrti a má účasť na Božej sláve. Je Kráľom a Pánom, ktorý svojím vzkriesením otvára brány nebeského kráľovstva. Tvárou v tvár všetkému tomu Božiemu láskavému a dobrému konaniu v prospech človeka je či mala by byť odpoveď človeka jasná. Na veľkosti Božej lásky sa zakladá veľkosť zodpovednosti a snahy človeka. Alebo slovami 1. listu Jánovho: „My milujeme, lebo On prv miloval nás.“ A práve tieto slová sú pre autora listu podnetom pre to, aby svojich poslucháčov vyzýval k vytrvalosti. Výzva k vytrvalosti, k počúvaniu Božieho slova, k navráteniu sa k Nemu, to nie sú slová len pre adresátov Listu Židom. Ako jedinečný prejav ranej kresťanskej kázne sú určené nám všetkým. Bez ohľadu na to, či nejaké krízy máme, či o nich vieme, otvorene o nich hovoríme, alebo ich len potichu vo svojich srdciach nesieme, nám všetkým pripomínajú, že Boh hovorí a na tom sa nič nemení. Nie pre Neho a nemalo by sa ani pre nás. Amen.

Modlitba:

Nebeský Otče, ďakujeme Ti, že sa k nám mnoho ráz a rozličným spôsobom od počiatku prihováraš. Ďakujeme za vtelené Slovo, Ježiša Krista, v ktorom si nám všetkým ukázal veľkosť a hĺbku svojej lásky k človeku. Pomôž nám, prosíme, aby nám Tvoje slovo nezovšednelo. Nestalo sa zvykom bez významu a vzťahu. Veď nás vždy znovu k Jeho počúvaniu, lebo vieme, že „viera je z počúvania a počúvanie skrze slovo Kristovo.“ Daj, nech nás radostná zvesť o Tvojej láske vedie k odpovedi v tej našej. Amen.

Mgr. Erika Valková-Krišťáková, PhD., duchovná správkyňa v Teologickom domove ECAV pri EBF UK, pedagogička na Katedre praktickej teológie na EBF UK v Bratislave